

Neden su aygırlarının tüyleri yok
Hvorfor flodhester ikke har hår

Barnebøker for Norge

barnebøker.no

Neden su aygırlarının tüyleri yok / Hvorfor
flodhester ikke har hår

Skrevet av: Basilio Gimo, David Ker

Illustret av: Carol Liddiment

Oversatt av: Nahide Büşra Ertekin (tr), Espen

Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook
(africanstorybook.org) og er videreformidlet av
Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr
barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

✎ Basilio Gimo, David Ker
👤 Carol Liddiment
📖 Nahide Büşra Ertekin
🗣️ tyrkisk / bokmål
📖 nivå 2

Bir gn, Tavşan nehir kenarında yryordu.

...

En dag gikk Kanin langs elvebredden.

Gezip dolaşmak ve güzel yeşil otlardan yemek için Su Aygırı da orada idi.

...

Flodhest var der også. Hun gikk en tur og spiste litt fint grønt gress.

Su Aygırı, Tavşan'ın orada olduğunu görmedi, ve yanlışlıkla Tavşan'ın ayağına bastı. Tavşan Su Aygırına bağirmaya başladı. "Sen, Su Aygırı! Ayağıma bastığını göremiyor musun?"

...

Flodhest så seg ikke for, så hun var uheldig og tråkket på foten til Kanin. Kanin skrek og begynte å rope til Flodhest: "Hei, Flodhest! Ser du ikke at du trækker på foten min?"

Tavşan, Su aygırı'nın tüyleri yandığı için mutluydu. Ve bugün bile, su aygırı, ateşten korkusu yüzünden, asla su kenarından uzağa gitmiyor.

...

Kanin var glad for at håret til Flodhest brant. Og den dag i dag, av frykt for ilden, går ikke flodhesten langt fra vannet.

Su Aygırı, Tavşandan özur diledi, "Çok özur
dilerim. Seni görmedim. Lütfen beni affet!"

Ama Tavşan Su Aygırını dinlemedi ve Su

Aygırının yüzüne karşı bağırmaya devam etti,
"Sen bunu bilerek yaptın! Gün gelecek
göreceksin! Sen bunu ödeyeceksin!"

...

Flodhest ba om unnskyldning til kanin: "Jeg er
lei meg, vennen min, jeg så deg ikke. Vær så
snill å tilgi meg!" Men kanin ville ikke høre, og
han ropte til Flodhest: "Du gjorde det med
vilje! En dag kommer du til å få se! Dette
kommer til å straffe seg!"

Su Aygırı ağlamaya başladı ve suya doğru

koştı. Tüm tüyleri ateş tarafından yanmıştı. Su
aygırı ağlamaya devam etti, "Tüylerim ateşte

yandı! Tüylerimin hepsi gitti! Benim güzel

tüylerim!"

...

Flodhest begynte å gråte og løp mot vannet.
Alt håret hennes brant opp i ilden. Flodhest
gråt: "Håret mitt har brent opp i ilden! Du
brente alt håret mitt! Håret mitt er borte! Det
vakre, vakre håret mitt!"

Tavşan Ateş’i bulmaya gitti, ve dedi ki “Git, ve ot yemek için sudan çıktığında Su Aygırını yak. O benim üzerime bastı”. Ateş cevapladı, “Problem değil Tavşan, arkadaşım benim. Ne istiyorsan yapacağım.”

...

Da dro Kanin for å finne Ild, og han sa: “Dra og brenn Flodhest når hun kommer ut av vannet for å spise gress. Hun tråkket på meg!” Ild svarte: “Ikke noe problem, Kanin, vennen min. Jeg skal gjøre akkurat det du ba meg om.”

Ardından, Su Aygırını nehirden uzakta ot yediği bir zaman “Harr” diye Ateş birden alev aldı. Alevler Su Aygırının tüylerini yakmaya başladı.

...

Senere spiste Flodhest gress langt fra elvebredden da det plutselig sa “svijsj!” Ild ble til flammer. Flammene begynte å brenne håret til Flodhest.